

ע"פ 35993/05/16 - סטניסלב גרדל, אלכסנדר ברוק נגד פרקליטות מחוז תל אביב מיסוי וכלכלה

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ג 35993-05-16 גרדל נ' פרקליטות מחוז תל אביב מיסוי וכלכלה

עפ"ג 58449-05-16 ברוק נ' פרקליטות מחוז מרכז מיסוי וכלכלה

13 יולי 2016

בפני כבוד השופטת בכירה דבורה ברלינר - אב"ד, שופטת אסתר נחליאלי חיאט, שופט הרי

קירש

המערערים

סטניסלב גרדל

אלכסנדר ברוק

נגד

המשיבה

פרקליטות מחוז תל אביב מיסוי וכלכלה

נוכחים:

המערער סטניסלב גרדל וב"כ עו"ד עדי ברקאי

המערער אלכסנדר ברוק עו"ד שקלאר

ב"כ המשיבה עו"ד ענת זוהר

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין בתיק 58449-05-16

לאחר ששמענו את מלוא טיעוני המערער בפרשה זו ותשובתה של ב"כ המדינה, המלצנו בפני המערער ובא כוחו לחזור בהם מהערעור. הנימוקים להמלצתנו עלו בהרחבה כחלק מהדיון השלם.

המלצתנו התקבלה לאחר שהמערער התייעץ עם סניגורו. משום כך הערעור נדחה.

ניתן והודע היום ז' תמוז תשע"ו, 13/07/2016 במעמד הנוכחים.

הרי קירש, שופט

אסתר נחליאלי-
חיאט, שופטת

דבורה ברלינר, נשיאה
אב"ד

החלטה

המערער יתייצב לריצוי עונשו ביום 7.8.16. על המערער להתייצב בתאריך זה בכלא ניצן עד השעה 12.00, אלא אם כן תהיה החלטה אחרת.

הסניגור ידאג במהלך התקופה לתהליכי המיון והשיבוץ. הערבויות הקיימות ישמשו להבטחת התייצבותו וניתן בזה צו עיכוב יציאה מן הארץ.

באשר לקנס, המערער ישלם אותו באותם תשלומים שקבע בימ"ש קמא, אולם התשלום הראשון יהיה ביום 1.1.17 ובכל 1 לחודש שלאחריו.

יתר רכיבי גזר הדין ישארו כאמור בעינם.

ניתנה והודעה היום ז' תמוז תשע"ו, 13/07/2016 במעמד הנוכחים.

הרי קירש, שופט

אסתר נחליאלי-
חיאט, שופטת

דבורה ברלינר, נשיאה
אב"ד

פסק דין בעפ"ג 39700-04-16 ו- 35993-05-16

1. נגד סטניסלב גרדל (להלן: "המשיב") הוגש כתב אישום בת"פ 13773-01-16 בו יוחסה לו עבירה של מרמה, עורמה ותחבולה במזיד ובכוונה לסייע לאחר להתחמק ממס (3 עבירות) לפי סעיף 220(5) לפקודת מס הכנסה.

עפ"י הנטען בכתב האישום, המשיב עבד בתקופה הרלוונטית בין השנים 2009 ו- 2011 כשכיר אצל אדם בשם אלכסנדר ברוק (להלן: "ברוק"). ברוק היה בעל עסק להרכבה ותיקון של מעליות. המשיב הרכיב והתקין מעליות באותו עסק.

במועד שאיננו ידוע בדיוק, פנה ברוק למשיב וביקש את עזרתו באיתור אנשים שיסכימו לקבל תלושי שכר פיקטיביים מהעסק, דהיינו תלושים שישקפו כאילו מדובר במי שעובד בעסק וזכאי כדת וכדין לקבל ממנו תלוש

משכורת, בעוד שבפועל מעולם לא היה עובד בעסק והתלוש נועד רק כדי לסייע לברוק להעלים מס.

המשיב שיתף פעולה עם ברוק, גייס עבורו 4 אנשים, לרבות אשתו שהסכימו לקבל תלושי שכר פיקטיביים, הגם שכאמור לא עבדו בעסק.

המשיב סיפק לברוק את צילומי תעודות הזהות של אותם אנשים. ברוק השתמש בתעודות, דיווח עליהם כעל מי שעובד בעסק ויצר מצג כוזב כאילו מדובר בשכר עבודה. המנגנון שנוצר בדרך זו כלל גם מסירת שיקים לאותם אנשים, תוך שברוק מקבל בחזרה את סכומי הכסף שנקובים בשיקים, כך שבפועל לא הוציא מכיסו אגורה. בצורה כזו סייע המשיב לברוק להעלים כ- 558,000 ש"ח בין השנים 2009 - 2011.

2. בבימ"ש קמא הגיעו הצדדים להסדר טיעון חלקי מכוחו הגבילה עצמה המדינה ל-6 חודשי מאסר שניתן לרצותם בדרך של עבודות שירות. המשיב הודה והורשע על סמך הודייתו. ביהמ"ש, כב' השופטת ל' מרגולין יחידי קבעה כי העבירה של עזרה לאחר להתחמק ממס אינה נופלת בחומרתה מהעבירה של התחמקות ממס. יחד עם זאת, המשיב נטל אחריות "התרשמתי מחרטה כנה ואמיתית של הנאשם ואינני סבורה כי נדרשת הרתעה כלשהי בעניינו".

עוד נטל ביהמ"ש בחשבון נסיבות אישיות, משפחתיות, כלכליות ורפואיות. לגבי המשיב גם לא עמדה על הפרק שאלה של הסרת המחדל שכן הוא לא נהנה מתלושי השכר הפיקטיביים.

בנוסף התחשב בימ"ש קמא בשיהוי בהגשת כתב האישום. בשורה התחתונה קבעה כב' השופטת קמא כי מתחם הענישה בתיק זה מתחיל מתקופה קצרה הניתנת לריצוי בעבודות שרות ולא נקבה ברף הגבוה של מתחם הענישה, משום שהמדינה "תחמה את התקרה ב-8 חודשים".

בפועל, בתוך המתחם העמום שנקבע על ידה, הורתה כב' השופטת קמא כי המשיב ירצה 45 ימי מאסר בדרך של עבודות שרות ובנוסף, הוטל עליו מאסר על תנאי למשך 6 חודשים וקנס בסך 3,500 ש"ח.

3. על גזר הדין הוגשו בפנינו שני ערעורים.

המדינה ערערה על קולת העונש שלשיטתה מצדיק התערבות של ערכאת הערעור. המדינה טוענת כי לא היה מקום להסתפק ב-45 ימי מאסר בדרך של עבודות שרות, כפי שקבע גם בימ"ש קמא - העבירה של עזרה לאחר להתחמק ממס אינה שונה במהותה ובחומרתה מעבירה של התחמקות ממס. היה על ביהמ"ש לקבוע מתחם ענישה ברור, גבוה יותר ממה שנקבע על ידו, ובתוך אותו מתחם למקם את המשיב ברף הגבוה.

בערעור נגדי שהוגש ע"י הסניגור, נטען כי בהינתן מכלול הנסיבות בתיק זה, לא היה מקום לשליחתו של המשיב לריצוי מאסר ולו גם מאסר לתקופה קצרה בדרך של עבודות שרות.

הסניגור הפנה בהודעת הערעור אף הוא לנסיבותיו האישיות של המשיב. המשיב לא נהנה מפירות המרמה במקרה זה. הוא מילא את רצון מעבידו, הא ותו לא. המעביד החל באותה שיטת עבודה, דהיינו שימוש בתלושי שכר פיקטיביים עוד לפני שהמשיב החל לעבוד עימו והמשיב על כן, נקלע לתוך דפוס קיים מצידו של מעסיקו.

בשורה התחתונה, העתירה היתה לבטל כליל את עונש המאסר.

4. עד שאנו מגיעים לדיון בשני הערעורים הללו, אנו רואים להעיר כי בפרשה זו הוגש ערעור נוסף, ערעורו של המעסיק, אלכסנדר ברוק.

על המעסיק שנדון בגין תקופה ארוכה יותר של שימוש בתלושי שכר פיקטיביים, הוטלו 7 חודשי מאסר שירוצו מאחורי סורג ובריא. שני הצדדים, הן המדינה והן המשיב, התייחסו בטיעוניהם גם לפער הענישה שבין המעסיק לבין המשיב.

ערעורו של ברוק הסתיים היום בפנינו בכך שהוא חזר בו, עפ"י המלצתנו, מהערעור שהגיש והעונש שהוטל עליו נשאר בעינו, קרי 7 חודשי מאסר בפועל.

5. מכאן לדיון בשני הערעורים שבפנינו.

אין לנו כל ספק באשר לחומרת המעשים שבהם הורשע המשיב. לאורך תקופה של כשנתיים בין השנים 2009 - 2011, סייע המשיב למעבידו להעלים מס. מדובר בדרך התנהלות שכללה המצאת 4 שמות שבהם עשה שימוש המעסיק, 4 שמות של אנשים שהסכימו לקבל תלושי שכר פיקטיביים, לקבל שיקים ולהחזיר את תמורתם במזומן לידיו של המעסיק.

המשיב לא היסס לגייס את אשתו לאותה תכנית מרמה, כמו גם אנשים נוספים.

דרך ההתנהלות לא נפסקה משום שהמשיב או מעסיקו נרתעו מהמשך פעילותם אלא משום שרשויות הבטוח הלאומי עלו על "התרגיל" ונפתחה חקירה בביטוח לאומי, או אז הופסקה הפעילות העבריינית של שימוש בתלושי השכר הפיקטיביים.

מקובלת עלינו טענת המדינה כאמור שהסיוע במקרה זה חמור ואיפשר למעסיק לפעול בדרך שפעל. עוד אנו מסכימים עם המדינה כי מלכתחילה היה מקום להטיל עונש מאסר ולו גם כזה שירוצה בעבודות שרות לתקופה ארוכה יותר. כפי שצינו לעיל, בימ"ש קמא לא נקב בתקרת המתחם במקרה זה ושמא משום כך הסתפק גם בתקופת המאסר בעבודות שרות כפי שהטיל.

6. אם בכל זאת המלצנו בפני המדינה לחזור בה מערעורה - המלצה שלא התקבלה על ידה - הרי זה בשל היותנו ערכאת ערעור ומושכלות היסוד באשר לדרך עבודתה של ערכאה זו. ככלל, ערכאת הערעור איננה מתערבת בטווחי ענישה "קטנים" כפי שלמעשה עותרת המדינה במקרה הנוכחי.

לשיטתנו, ולו אנו ערכאה קמא, היינו מטילים על המשיב 3 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שרות, אולם כאמור, בהיותנו ערכאת ערעור שאיננה נוהגת להתערב בטווחים אלה, החלטתנו להותיר את הענישה בעינה.

7. באשר לפער בין ענישתו של המעסיק לענישתו של המשיב, כפי שאמרנו, הפער הראוי היה ראוי לו שיצטמצם, עדיין איננו סבורים כי נימוק זה בפני עצמו די בו כדי להביא להתערבות. עקרון אחדות הענישה הוא עקרון חשוב אולם איננו עקרון על ובמקרה הנוכחי קיים פער של ממש לא רק בענישה אלא גם במעשים שביצעו השניים. כפי שצינו לעיל, המעסיק נקט בדרך זו עוד לפני שהמשיב שבפנינו נכנס לתמונה ולאורך תקופה ארוכה יותר, המשיב גם לא נהנה ישירות מפירות העבירה. יש בנימוקים אלה כדי להצדיק את הפער בין השניים.

נתנו דעתנו גם לשיהוי שחל בהגשת כתב האישום ודעתנו היא כי הענישה שהוטלה משקפת נכונה גם את השיהוי.

התוצאה היא כי אנו דוחים את שני הערעורים, הן את ערעור המדינה והן את ערעורו של המשיב.

המערער יתחיל לרצות את עבודות השרות בבי"ח איכילוב כפי שנקבע מלכתחילה ע"י הממונה על עבודות השרות ביום 25.7.16. על המערער להתייצב בתאריך זה במקום שבו נערך לו הראיון ומשם ילקח לעבודות השרות.

המזכירות תעביר בדחיפות העתק החלטה זו לממונה. אם יתעורר קושי כלשהו סביב התאריך שנקבע, יפנה הממונה לביהמ"ש ויודיע לו על כך.

פרטי המערער ליצירת קשר: 054-8751025.

ניתן והודע היום ז' תמוז תשע"ו, 13/07/2016 במעמד הנוכחים.

הרי קירש, שופט

אסתר נחליאל-חיאט,
שופטת

דבורה ברלינר, נשיאה
אב"ד

הוקלדעלידיגילהקייקובה